

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 144/17

Λουξεμβούργο, 20 Δεκεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-442/16
Florea Gusa κατά Minister for Social Protection, Ιρλανδίας και Attorney
General

Πολίτης της Ένωσης ο οποίος, μετά από διάστημα άνω του ενός έτους, έπαυσε να ασκεί ανεξάρτητη δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος λόγω έλλειψης πελατείας οφειλομένης σε λόγους ανεξάρτητους από τη βούλησή του διατηρεί την ιδιότητα του μη μισθωτού και, συνακόλουθα, δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος αυτό

Ο Florea Gusa, Ρουμάνος υπήκοος, εισήλθε στην Ιρλανδία το 2007. Από το 2008 έως το 2012 ήταν αυτοαπασχολούμενος ως τεχνίτης επιχρισμάτων και κατέβαλε στην Ιρλανδία φόρους, εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και λοιπούς φόρους επί του εισοδήματος.

Το 2012, ο F. Gusa έπαυσε τη δραστηριότητά του, επικαλούμενος έλλειψη πελατείας λόγω της οικονομικής ύφεσης. Δεν είχε πλέον κανένα εισόδημα και, ως εκ τούτου, υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση επιδόματος ανεργίας. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι ο F. Gusa δεν είχε αποδείξει ότι εξακολουθούσε να έχει δικαίωμα διαμονής στην Ιρλανδία. Συγκεκριμένα, αφότου έπαυσε τη δραστηριότητά του ως αυτοαπασχολούμενος εργάτης επιχρισμάτων, ο F. Gusa απώλεσε την ιδιότητα του μη μισθωτού εργαζομένου και, επομένως, δεν πληρούσε πλέον τις προϋποθέσεις που προβλέπει η οδηγία σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία¹ για τη χορήγηση δικαιώματος διαμονής.

Το άρθρο 7 της οδηγίας προβλέπει, ωστόσο, ότι πολίτης της Ένωσης που δεν είναι πλέον μισθωτός ή μη μισθωτός διατηρεί την ιδιότητα του μισθωτού ή μη μισθωτού και, επομένως, το δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής σε τέσσερις περιπτώσεις. Μία από αυτές αφορά την περίπτωση στην οποία ο ενδιαφερόμενος είναι «*ακουσίως άνεργος [...] έχοντας ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα άνω του ενός έτους*». Ο F. Gusa φρονεί ότι διατηρεί την ιδιότητα του μη μισθωτού και, συνακόλουθα, δικαίωμα διαμονής στην Ιρλανδία βάσει αυτής της διατάξεως. Οι ιρλανδικές αρχές, από την πλευρά τους, φρονούν ότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή αποκλειστικά και μόνο στα πρόσωπα που έχουν ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα.

Επιληφθέν εφέσεως, το Court of Appeal (εφετείο, Ιρλανδία) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η φράση «*ακουσίως άνεργος [...] έχοντας ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα άνω του ενός έτους*», η οποία περιλαμβάνεται στην οδηγία, καλύπτει αποκλειστικά τα πρόσωπα που είναι ακουσίως άνεργοι, έχοντας ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα άνω του ενός έτους, ή αν η διάταξη αυτή καλύπτει επίσης τα πρόσωπα που ευρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση, έχοντας ασκήσει ανεξάρτητη δραστηριότητα για ένα τέτοιο διάστημα.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο κρίνει ότι **από το γράμμα της επίμαχης διατάξεως δεν μπορεί να συναχθεί ότι αυτή καλύπτει αποκλειστικά και μόνον την περίπτωση των προσώπων τα οποία έπαυσαν να ασκούν μισθωτή δραστηριότητα, αποκλεισμένων εκείνων που έπαυσαν να ασκούν μη μισθωτή δραστηριότητα.**

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ 2004, L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34).

Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της οδηγίας υφίστανται αποκλίσεις. Σε ορισμένες από τις γλωσσικές αυτές αποδόσεις γίνεται, κατ' ουσίαν, αναφορά στην άσκηση μισθωτής δραστηριότητας, ενώ σε άλλες ο νομοθέτης της Ένωσης χρησιμοποιεί την ουδέτερη διατύπωση «επαγγελματική δραστηριότητα».

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σε περίπτωση διαστάσεως μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων μιας νομοθετικής πράξεως, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται βάσει της εν γένει οικονομίας και του σκοπού που επιδιώκει η πράξη αυτή.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει καταρχάς ότι σκοπός της οδηγίας είναι να καθορίσει τους όρους που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών. Προς τον σκοπό αυτό, η οδηγία διακρίνει, μεταξύ άλλων, την κατάσταση των οικονομικά ενεργών πολιτών από εκείνη των μη ενεργών και των φοιτητών. Αντιθέτως, **δεν διακρίνει μεταξύ των πολιτών που ασκούν μισθωτή δραστηριότητα και εκείνων που ασκούν μη μισθωτή δραστηριότητα** στο κράτος μέλος υποδοχής.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι σκοπός της οδηγίας είναι **να υπερβεί την προσέγγιση που χαρακτήριζε τις προγενέστερες οδηγίες οι οποίες αφορούσαν χωριστά τους μισθωτούς και τους μη μισθωτούς**.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι **στενή ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως** (ήτοι ερμηνεία υπό την έννοια ότι αυτή διέπει αποκλειστικά τα πρόσωπα που έχουν ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα) **θα εισήγαγε αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση** μεταξύ των προσώπων που έπαυσαν να ασκούν μισθωτή δραστηριότητα και εκείνων που έπαυσαν να ασκούν μη μισθωτή δραστηριότητα, δεδομένου ότι, όπως ένας μισθωτός ενδέχεται να απολέσει ακουσίως τη μισθωτή δραστηριότητά του, πρόσωπο το οποίο έχει ασκήσει ανεξάρτητη δραστηριότητα μπορεί να αναγκαστεί να παύσει τη δραστηριότητα αυτή. Επομένως, το πρόσωπο αυτό θα μπορούσε να βρεθεί σε κατάσταση εξίσου ευάλωτη με εκείνη του απολυθέντος μισθωτού.

Μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση θα ήταν ακόμη λιγότερο δικαιολογημένη καθόσον θα είχε ως αποτέλεσμα πρόσωπο το οποίο άσκησε μη μισθωτή δραστηριότητα στο κράτος μέλος υποδοχής άνω του ενός έτους και το οποίο συνεισέφερε στο ασφαλιστικό και φορολογικό σύστημα του κράτους μέλους αυτού να υφίσταται την ίδια μεταχείριση με πρόσωπο το οποίο, καθόσον αναζητεί για πρώτη φορά απασχόληση στο εν λόγω κράτος μέλος, ουδέποτε άσκησε οικονομική δραστηριότητα και ουδέποτε κατέβαλε εισφορές στο ασφαλιστικό και φορολογικό σύστημα του επίμαχου κράτους.

Το Δικαστήριο κρίνει, επομένως, ότι **υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος, αφού διέμεινε νόμιμα και άσκησε μη μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος επί τέσσερα περίπου χρόνια, έπαυσε τη δραστηριότητα αυτή λόγω έλλειψης πελατείας οφειλομένης σε λόγους ανεξάρτητους από τη βούλησή του διατηρεί την ιδιότητα του μη μισθωτού για τους σκοπούς της οδηγίας**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106